

Nr. 4 – 2014

Menighetsblad for
Vevelstad
Velfjord/Tosen og
Brønnøy sogn

Trekløvern

Andakt

Mer himmel på jord

Overskriften minner om en strofe fra en populær julesang: «Himmel på jord». Det er faktisk Den norske kirkes nye visjonsformulering. Høytidelig vedtatt på Kirkemøte 2014. Jeg synes det er en god målsetting for en kirke: «Mer himmel på jord!» Det er mye himmel i våre nordlige strøk. Fra sommerens midnattsol. Til flammende nordlys mot mørk vinterhimmel. Naturen med himmelhvelvingen betyr mye for gudstrua. For respekten og ydmykheten overfor krefter som omgir oss.

Opplevelsen av «himmel» kan også komme til oss når vi møter medmenneskelighet. Noen som skaper lys og glede. Ofte overraskende og uventet. Glimtene av medmenneskelighet kan dreie seg om store og små ting. «Himmelen» har mange stjerner. En av de sterkeste historiene jeg kjenner skjedde i konsentrasjonsleiren i Auschwitz under krigen da den polske munken Maximillian Kolbe ba om å få ta plassen til en fortvilet familiefar som tilfeldig ble pekt ut til å straffes med en grusom og pinefull død. Hvilket medmenneskelighets lys i fornedrelsens mørke! Et varmende, himmelsk nærvær på fryktens og hatets kalde jord.

Men ingen ting kan måle seg med Jesu nærvær. Da han kom til verden, ble det himmel på jord! Mye himmel! Ordene hans. Handlingene hans. Nærværet

hans. Det skapte lys og varme. En medmenneskelighet som overrasket og utfordret. Frigjorde og fornyet. Skapte tro, håp og kjærlighet. Kjærlighet ble så provoserende at den til slutt førte til dom og død. Men den viste seg å være så sterk at den åpnet himmelen i oppstandelsens morgengry.

Vår kirke ønsker å være ei åpen dør til denne himmelen. Den som kommer til oss når vi samles om julas budskap om Gud som ble menneske. Da blir det mer himmel på jord.

GLEDELIG JUL

Tor B Jørgensen

Biskop i Sør-Hålogaland

Norsk salmebok 2013

Som kjent er det kommet ny salmebok. For menighetene er dette et stort økonomisk løft å anskaffe. Oppfordringen er derfor til hver og en å hjelpe til økonomisk slik at det er mulig å kjøpe inn å ta dem i bruk.

Gerd Gabrielsen

Konfirmantleir ved Torghatten

Den 18-19 oktober var Salhuskonfirmantene på leir og helgen etter, den 25-26 oktober var det BBU, Velfjord og Vevelstadkonfirmantene sin tur til å dra på leir. Totalt var det 75 konfirmanter fordelt på disse to helgene. Tema for leiren var «Skapt i Guds bilde»

Vi møttes lørdag morgen og startet med undervisning før det bar ut på tur.

En av Norges mest berømte fjellformasjoner, Torghatten med sitt berømte hull ble besøkt. Midtveis på turen stoppet vi ved Petter Dass sin inskripsjon, der ble det holdt en kort andakt som ble avsluttet med den flotte salmen «Herre Gud ditt dyre navn og ære». Ved Torghatt-hullet ble sagnet om hvordan hullet oppsto fortalt som seg hør og bør, etterfulgt av gruppebilde.

Resten av lørdagen gikk med til mer undervisning, deilig mat og lek.

Begge leirene ble høytidelig avsluttet med Gudstjeneste i Strandrestauranten med naturen som «altertavle» og med flotte konfirmanter som aktive deltakere.

Sonja Strøm Hansen, Diakonmedarbeider
(Foto: Per Kåre Hatten og Sindre Hasselknippe)

Prostens HJØRNE

På den siste fredag i november sitter jeg og skriver noe i menighetsbladet fra prostens hjørne. Jeg har en travel dag og kan ikke tenke på noe som passer at sige til folk midt i adventstiden da bladet kommer ut. Jeg ser ut om vinduet til byen i den vakre halvmørkrede november lys og tenker hård.

NRK har begynt sitt store salmemaraton på TV-en, og jeg bestemmer at følge med på internettet. Alle salmene i den nye salmeboka og 200 kor skal synge de 899 salmer i salmeboken fra perm til perm. Da jeg åpner for internettet er et av korene at synge nord norsk julesalme av Trygve Hoff:

*Guds fred over fjellet og åsen,
la det gro der vi bygge og bor!
Guds fred over dyran på båsen
og ei frossen og karrig jord!
Du ser oss i mørketidslandet
du signe med evige ord
husan og fjellet og vannet
og folket som leve her nord.*

Det er lidt merkelig å være prest fra utlandet og må lære sig en ny salmetradisjon. Ikke bare noe nye salmer, men en salmebok som man ikke har vokst opp med. Selvfølgelig er det salmer som er felles med den islandske salmebok og den norske, noen salmer er internasjonale og andre er del av våres felles lutherske arv i Tyskland og Norden. Men en stor del av salmeboken er salmer som jeg aldri har hørt før, vakre norske salmer som nu skal bli del av mitt liv. Det er en stor utfordring å lære så mange salmer, men det er også et interessant prosjekt. Jeg har abonnert på den norske salmebok i mobilen min og prøver å lære en salme per dag. Så hvis noen ser prosten promenerer med mobilen sin i gatene, så er det nesten vist at hun bare lærer nye salmer!

Og nu sitter jeg med tårene i øynene og lytter til den vakre salmesangen, ikke på mobilen men på internettet. Jeg er så glad for at Nordmenn ser på sin salmetradisjon som kulturelt verdi. Jeg er så glad for den vakre musikken og alle menneskene som deltaker. Og jeg er så glad for at salmene som synges på TV fremkaller sterke følelser i mitt hjerte, følelser av tilhørighet og trygghet i forventning av reflekterende adventstid og glad jul i det nye landet. (Eller det gamle landet fordi fleste Islendere stemmer fra Norge). Salmen lyder i øret mitt og jeg takker for at Gud signer over dyr, mennesker og jord «med evige ord, husan og fjellet og vannet og folket som leve her nord.»

Prost Sigríður Gudmarsdóttir

Sankt Nissen

viktigste helgenene. Han er skytshelgen for en rekke land og forhold, men er særlig kjent for sin omsorg for fattige barn. Legendene forteller at han i hemmelighet gav hele arven fra sine foreldre til trengende barn. St. Nikolas døde 6. desember (året er usikkert), som derfor er hans minnedag. På den norske primstaven er dagen markert med en bispelue, bispestav eller en «N» (Nilsmesse).

St. Nikolas ble veldig gammel, som var uvanlig på den tiden, noe som er grunnen til at han alltid avbildes med hvitt skjegg. Han avbildes som regel også med rød bispekåpe og bispehatt (mitra), som tegn på hans kjærlighetstjeneste. Navnet Nikolas har en rekke kortformer, blant annet Klaus, Claes, Nils og faktisk også Nisse. Det var primært nederlenderne som brakte Nikolasfeiringen til Amerika på 1700-tallet, og da ble deres Sinte Klaas amerikanisert til Santa Claus. I Amerika ble den kristne Nikolas-legenden forent med nordiske folkloretadisjoner, blant annet med forestillingen om Tors slede som ble trukket av to bukker.

I Norge og en del andre protestantiske land mistet vi nikolasfesten 6. desember. Men da julaften og ikke juledag i deler av Nord-Europa ble barnas dag, ble igjen muligheten åpnet for å innføre barnehelgenen Nikolas (Nissen), men altså nå som julenissen. For kirken er dette selvsagt positivt da vi gjeninnfører en gammel, kirkelig skikk, om enn på en annen dag enn den opprinnelige. Så er det selvsagt en utfordring at Nissen (Nikolaus) skal finne tilbake til sin egen hellige identitet som en omsorgsfull giver, og ikke som en begjærlig selger.

Sokneprest Ådne Njå

Julenissen er nok den mest populære juleskikkelsen i vår tid. Englene er også blitt populære etterhvert, og Jesusbarnet ligger nå der i krybben, men ingen får vel så mye oppmerksomhet som nissen. Han ser så koselig ut med sitt hvite skjegg, røde kinn, store mave og sin røde drakt og nisselue. Og han kommer med gaver til de små. Men hvem er egentlig julenissen? Har han i det hele tatt noe med den kristne julen å gjøre?

Mange forbinder julenissen med USA og Coca Cola. Og ikke helt uten grunn. Det var for første gang i et dikt av teologiprofessoren Clement C. Moore at julenissen ble presentert som en rundmaget, hvitskjegget og leende eldre mann som kommer med reinsdyrslede og kravler ned skorsteinspipa for å gi gaver til barna i julestrømpene. Diktet nevner imidlertid ikke noe om selve drakten. Den ble endelig fiksert gjennom Coca Colas reklamekampanje i 1931 – en rød, pelskantet jakke med bredt belte og hengende nisselue.

Bakgrunnen for den røde drakten er ikke tilfeldig. Det begynte nemlig ikke med hverken Moores dikt eller Coca Cola, men med en kristen helgen – St. Nikolas. Han var biskop av Myra (i Tyrkia) på 300-tallet, og ble rask regnet som en av de

Lysmesse

I Vevelstad sogn begynner vi det nye kirkeåret med å feire lysmesser. Ingen ting er bedre enn å starte den mørkeste tiden av året med å tenne lys. Det minner oss om Ham som kom med det sanne lys for oss alle. Det sanne lys kom for å skinne i mørket nettopp for at ingen skulle måtte vandre i mørket, men ha livets lys.

Det ble feiret lysmesse på kvelden 1. og 2.søndag i advent både i Vevelstad og på Visthus. Vevelstad sangkor og barnekoret deltok på hver sin lysmesse med sang og musikk, og minner oss om englene som sang på marken. Kirken kaller oss til å forberede oss til å ta i mot dette sanne lys, Guds nærvær i Ord og sakrament, som faktisk gjør en forskjell i våre liv; synlig og usynlig. Med Guds lys kan vi vandre gjennom livet mangfoldige dager med sannhet, håp og styrke.

Sogneprest
Kristina Koskevica

Det ble også delt ut adventsboken «Framtidslandet» som er en bok med en fortelling for hver av de 24 dagene fram til jul.

Juletreffest i Vevelstad søndag 4.januar

Tradisjonen tro skal det igjen være juletreffest i Vevelstad menighet på nyåret med andakt i kirken og dans rundt juletreet. Vi synger kjente og kjære julesanger før fortsetter arm i arm ned til kirkestua der god mat og kakao venter oss. Og selvsagt blir det basar med muligheten til å vinne de flotteste gevinster. Til stor og små: bli med, bli med! Hold av datoen søndag 4.januar!

Sogneprest
Kristina Koskevica

Min SALME

Min salme:

Med Jesus vil eg fara

(NoS 418)

I dette nummeret av Trekløveren utfordret sognepresten Petra Dahl Ingebrigtsen fra Vevelstad menighet til å dele en salme med oss. Det tok ikke lange tida før hun valgt salmen « Med Jesus vil eg fara », en vakker salme fra den norske salmebok (NoS 418), skrevet av vår kjente og kjære salmedikter Elias Blix i 1875 og med folketone fra Sunnmøre.

*Med Jesus vil eg fara på livsens ferd
i lag.*

*Gud, lat den samferd vara alt til min
døydag dag!*

*Det er mi høste æra, det er mi største
ros,*

*hans fylgjesvein å vera og vandra i
hans ljøs.*

Denne salmen bringer fram mange minner for Petra, blant annet fra den tid da hun bodde på internat som barn. Alle måtte stå oppreist ved pultene sine med foldede hender og synge denne salmen før skoledagen tok slutt. Kanskje skjønner man ikke som ung hvor meningsfullt det kan være å lære seg en salme utenat, men det viser seg med årene at det er godt å kunne en salme eller to i livets mangfoldige dager.

Denne salmen er kanskje ikke den vanligste adventssalmen, men den kan likevel være en fin salme å lese som forberedelse til jul. Salmen beskriver en livsvandring i Gud der jeg-personens største ønske er å leve i Guds lys.

*Min Jesus, sannings stjerna, lys opp
min mørke veg!*

*Mitt hjarta vil så gjerne få fylgja etter
deg.*

*Du lyser enn i verdi som før frå
Betlehem.*

*Ver du mitt ljøs på ferdi, til heim med
deg eg kjem!*

I adventstiden forbereder vi oss til å ta imot Ham som skapte lyset, og som gir sol og varme til en verden som fortsatt vandrer i mørke. Han har gitt sitt lys for at vi ikke skulle vandre i mørket, men ha livets lys i Ham. Gud kom en gang som et lite barn og gav seg selv til oss for at vi alle skal kunne kalle oss Guds barn og leve i Hans evige lys.

Sogneprest Kristina Koskevica

Gammelt
julekort fra
ca år 1900

Islandsk jul i Velfjord

Jula er vel den av høgtidene som har flest og sterkast tradisjonar knytt til seg. Det seier noko om betydninga jula har for den einskilde, familien og samfunnet. Det gjeld å følge tradisjon og å ta vare på det spesielle vi fekk overlevert frå dei som gjekk føre oss, kulturelle former som gjev identitet og forankring.

Samtidig er jula ei høgtid vi deler med ei stor og mangfaldig verd, heldigvis! Grunnforteljninga om Jesu fødsel foreinar oss rundt kloden. Når no også våre norske lokalsamfunn har blitt meir mangfaldige og fleirnasjonale, kan det vere interessant å høyre om juletradisjonar som våre nyinnflytta vener har med seg frå sine heimland. Kanskje kan vi få ei overrasking, over både likt og ulikt?

På trass av ei travel veke var det lett å avtale intervju med Sesselja Jonsdottir, ei av våre islandske innflyttarar. Ho har budd i Velfjord dei siste 3 ½ år saman med mannen sin Kristjan. Desse år har dei engasjert seg tydeleg i lokalsamfunnet med å drive Statoil-stasjonen på Hommelstø og restauranten Persplassen, kor vi no møtes. Dessutan har dei feira to julehøgtider her, langt frå Island. Og det var ikkje vanskeleg å få til islandsk jul i Velfjord. «Det er så mykje som er likt, og folka våre er svært like», fortel ho. Men ein ting har dei på Island som vi ikkje har i Noreg: Den fryktelege nisse-mora Gryla og hennar 13 søner – som alle har namn etter det ugagnet dei finn på!

Sesselja fortel: «På Island har vi ikkje berre ein nisse, men heile 13 av dei! Nisse-mor Gryla sender sønene sine ned til bygdene kvar si natt frå 13 dagar før jul, kor dei gjer ugagn med å stele, ete opp maten, og skremme. Nisse-mor Gryla er faktisk så slem at ho fangar små barn i ein sekk og et dei opp. Dette er historier frå langt tilbake i tid som er laga for å halde borna i sjakk, slik at dei skal være takksame for å få nyttige ting til jul (kle, stearinlys, mat) i ei fattig familie. Dette var ei tid med isolerte bondesamfunn, kor vinteren var ei svært mørk tid, og livet var hardt. I vår tid er nissane blitt mindre slemme. No er skikken blitt at borna set ut ein fin sko i vindauget, slik at nissen kan legge igjen noko kjekt til snille born (snop, frukt, teikneseriar, små figurar). Men viss dei har vore slemme, legg han igjen ei potet!»

Dette fortel Sesselja at ho verkeleg trudde på då ho var lita, og trass ganske skumle bilder av nisse-mor Gryla, var dette ei enkel og hyggeleg barnetru. (Sjå

skoen i vindauget på Persplassen – ei håpefull jente som har vore snill i år, kanskje?)

Island har også nokre mattradisjonar som skil seg frå dei norske. I jula brukar dei «hengekjøtt», salta og røykt lam som er tilberedt på ein spesiell måte. Ellers er det mykje gjenkjennelg i måten Sesselja skildrar julefeiringa. Dei samlast til høgtidsmåltid kl seks julafta. Då lyttar alle til gudstenesta på radioen medan dei et. Etterpå oppvasken, er det julegåver.

Men julesongar då, har de mange spesielle for Island? – «Nokre er dei same, berre oversatte. Andre særskilte for oss.» Sesselja får no eit smil om munnen og byrjar syngje ein rask, lystig song medan ho trampar takta på golvet. Denne heitte «Julenissen på golvet» fekk eg vite. Men ikkje alle er så raske som denne, seier ho. Den blir gjerne sunge når det er julefest. Juletreffest? «Ja, juletreffest 2. juledag, men det er ein nyare tradisjon med juletre på Island. Landet har eigentleg ikkje skog, det er heilt nytt, og mange juletre blir importerte. Faktisk har største kommunen fått juletre i gåve frå Oslo. Den står framfor tinghuset i Reykjavik.»

Ein hanske vil Sesselja gjerne kaste inn til slutt: Det har skjedd noko med julefeiringa både i Noreg og på Island som er uheldig: at julefeiringa har starta så tidleg! Sesselja er overraska over denne utviklinga, som ho seier har øydelagt for adventstida som ei tid å førebu seg på å ta imot Jesus og feire han. Ho synest det er rart at det er tida før jul vi feirar så mykje. Dette vil ho seie på trass av at ho driv i restaurantbransjen med Persplas-

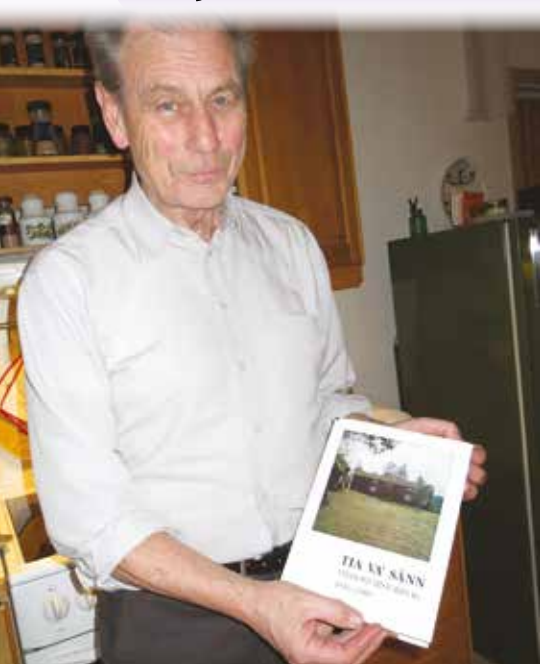

sen. Adventstida blir bokstaveleg tala «eten opp»! Denne tida skulle vere spesiell, ei roleg tid, konsentrert. «Ein kan ikkje ete eller kjøpe seg til denne indre konsentrasjonen.» For Sesselja er denne tida på året, trass mørkret, ei koseleg tid. Ho ønsker seg berre at folk fekk lov å bruke denne tida litt meir på sjela!

Hjarteleg takk for denne hansken, Sesselja, og takk for at du ville dele litt om juletradisjonane frå Island med oss! Vi håpar du får noko kjekt i skoene dine... God tur til Island og julefeiring med familien der i år!

Sogneprest Erik Gjengedal

I norske bygder har julefeiring i ein eller annan form vore ein del av tradisjonane våre så lenge kristendomen har vore her, og jamvel før det og. Det siste hundre året har der skjedd store endringar i kultur og samfunn, ikkje minst på levestandarden i landet vårt. Vi tenkte difor å sjå litt tilbake på korleis jula kunne bli feira ei tid og ein stad kor forholda var mykje enklare enn i dag. Kanskje vi då enda tydelegare kan få auge på dei kjerneverdiane i juletradisjonen som vi enno freistar halde høgt – på trass av all overfloden vår?

Trekløveret har vore på tidleg førjulsbesøk hjå ein velfjording av den eldre garde, Åsmund Granås, som er ein ihuga lokalhistorikar. Han skriv jamt stykker i årbøkene til Velfjord historielag. Men denne saga er frå hans egne minner, av korleis det var å feire jul på førtitalet inne i Storbørja der han vaks opp. På den tida var det 59 innbyggjarar til saman på alle gardane der (1949).

Jul i Storbørja

Åsmund fortel: «Sjølve julefeiringa starta ikkje så tidleg som no, men til gjengjeld kom vi tidleg i gong med førebuingane. Det gjaldt både maten og gåvene som skulle vere klare til jul. Gåvene vart strikka i god tid; vottar, sokkar og gensarar. På hausten var det slakting av ungdyr, og mor Sanna var flink å hermetisere og legge ned kjøtt på norgesglas. Huset på Granås var relativt moderne, frå 1890-talet, og hadde ein kjellar med doble murar med stein og mørtel, som var frostfri om vinteren. Der heldt råvarene seg godt, både potet, kål og gulrot. I eit gamalt bur frå 1700-talet stod eit stort trekjørel med salta kjøtt i svalgangen, som heldt seg godt utover året.»

Åsmund minnest kor dyktig mor hans var å halde styr på logistikken i hushaldet, og planlegge alt som trongst til produksjonen. Ho laut kunne litt om alt, både dyr og fjøs, så vel som ungestell, og matstell. Til garden høyrde også damskipsekspedisjon, med anløp både dag og natt.

«Oppunder jul toppa det seg, då kjøtrullar vart lagde i lake og koka til jul. Dette var veldig god mat, med litt varierende smak frå gard til gard som gjorde det interessant. Julafta formiddag var det tradisjon å ete «Mølje» av flatbrød bløytt i krafta frå kjøtrullkokinga, ei masse som så feittet frå krafta blei lagt over, og ete med sirup på – veldig smaksrikt. På kvelden var det julegraut. Julepakkane blei også opna. Det var enklare ting enn i dag, heimestrikka, eller enkle bøker som var kjøpt rimeleg. Eg hugsar ei jul det var spesiell stas, eg fekk kjøpeski! Det var stort. Stor var også skaden då dei lima fleirlags skia knakk fort etter jul!»

For Åsmund var det spesielle med barnomens jul ikkje berre knytt til mat eller gåver. Det var også ei særskild dyrebar tid kor familien fekk vere samla, også far og eldre bror som resten av året var langt borte på anleggsarbeid. Då vart jula verkeleg ei familiehøgtid.

«Julafta song vi «Kling no klokka». Det var ikkje plass i stova til å gå rundt jule-treet, men julesong vart det likevel. Frå slutten av førtitalet og så lenge det var busetnad på garden (til 1959) var det mi oppgåve å lese juleevangeliet. Vi hadde ein bibel med gotisk skrift i heimen, frå 1891, arva etter mors onkel. Etter krigen var eit av dei beste juleminna at vi fekk ny radio, som vi kunne høyre radio-gudstenesta på. Då var det alltid finstas og høgtid, det passa mor nøyte på.»

Men julafta var ikkje berre høgtid for menneska på garden. Også dyra skulle ha spesiell merksemd denne dagen. Det var mykje arbeid med fjøsstell, om vinteren kunne det vere ekstra langt å bære vatnet. Dei hadde tre kyr som Åsmund lærte seg å melke for hand. Og det var koseleg med dyra julafta, minnest han.

Kva så med livet utanfor garden? Var det også ei felles feiring av julehøgtida? Ja, når høghelga var over, etter første dags jul, og det igjen var lov å gå på besøk til grannar, var juletreffesten på skulehuset (bygd 1896) ein institusjon. Festen var gjerne andre eller tredje dags jul, og kunne vare frå formiddagen og til fem-sekstida. Då var det mykje folk, og frå slutten av førtitalet var soknepresten Anton Stoveland også med og hadde gudsteneste. Ein gong overnatta han også på Granås. Etter gudstenesta var det juletre-gong, så elevopptrinn, gjerne med toastemt song. Viss det frilynte ungdomslaget var koplå inn, blei det gjerne lese opp ei historie. Så var det også sang og bevertning, borna fekk sjokolade, og dei vaksne kaffi. Folk drog gjerne langt for å få med seg denne juletreffesten.

Slik var også det sosiale ein viktig del av juletradisjonen. Jula i Storbørja på 40 og 50-talet var ei høgtid for både familien på garden, dyra i fjøset, og heile lokalsamfunnet.

Då takkar vi Åsmund Granås for at han ville dele desse juleminnene med oss!

Sogneprest Erik Gjengedal

Møte med diakon- medarbeider Sonja

Denne hausten fekk vi gleden av ein nykomling i staben i Brønnøy, eit lyst og venleg andlet som tilhøyrrer Sonja Strøm Hansen. Ho skal vikariere som diakonmedarbeidar fram til Gry er tilbake i mars, og tilhøyrrer difor både Brønnøy menighet og Velfjord og Tosen menighet denne tida. Når ein slår av ein triveleg prat med Sonja, er den sørlandske dialekta hennar ein del av totalopplevinga.

Så vi byrjar intervjuet med å spørje:

Hei Sonja, kan du fortelje oss litt om bakgrunnen din, kor du har den fine dialekta frå?

«Den har eg frå oppveksten i Kristiansand, men eg har budd i Oslo frå eg var 18 år og like til i haust.»

Kva gjorde du der?

«Eg har bakgrunn som geriatrikisk sjukepleiar, og i Oslo jobba eg som fagleg leiar i sjukeheimseta-ten.»

Kva gjorde at du no har funne vegen opp til Brønnøysund?

«Det var mannen min som fekk jobb i Brønnøysundregistrene, og som eg fylgde med. Vi har også to jenter i familien på 12 og 10 som stortrivast i Brønnøy.»

Du fekk altså vikariat som diakonmedarbeidar i Brønnøy og i Velfjord og Tosen. Etter å ha

jobba i kirka ei stund no, kva inntrykk sit du igjen med?

«Det har vore lærerikt og spennande å få være tilsett i kirka her. Eg har møtt mange flotte menneske, eit godt miljø og ein fin innfallsvinkel til lokalmiljøet. I jobben møter eg alt frå babysong og konfirmantar til sjukeheimsbebuarar gjennom besøkstenesten.»

Vi i staben er veldig glade og takksame for å ha Sonja hos oss – om enn for ei kort tid. Vi ønsker ho alt godt i tenesten som ho har att og ber om Guds velsignelse over vegen hennar vidare.

**Jan Kristiansen,
kirkverge**

Slekters gang i Velfjord/Tosen

DØPTE

16.11. John Einar Piyawat Dypaune

EKTEVIGDE

13.9. Karina Fjelldalselv og Raymond Langfjord

DØDE

10.10. Ole Bernhard Bendiksen

Samarbeid på Sri Lanka

Brønnøyspeiderne har helt fra 2002 hatt et spennende samarbeid med speidere på Sri Lanka.

Nå i oktober i år har ti speidere vært i Sri Lanka og har opplevd vennskap og fellesskap som har vært helt fantastisk.

Et hovedmål med turen var den første leiren på et leirsted i Kuruvita som ligger inne i Sri Lanka på 1000 moh. Leirstedet har vi kjøpt sammen med speidervennene våre i Sri Lanka og de jobber nå for fullt for å få til et flott leirsted hvor speidere og andre kan oppleve fellesskap og aktiviteter som bygger broer mellom mennesker av forskjellig raser og religioner, med forskjellige ressurser og muligheter. Leiren vår var den offisielle innvielsen av stedet. Vi fikk en flott opplevelse sammen med speidervennene fra Moratuwa, speidere fra den nystartede speidergruppa 5. Moratuwa, speidere fra Jaffna og speidere fra speidergruppa Meth Mehira som består av funksjonshemmede speidere slik våre Makalauser gjør. Leirstedet ligger fantastisk til, med utsikt, egen foss til å bade i, teplatasje med mere, men det er mye som må gjøres for at det skal oppnå en brukbar standard. Veien dit må utbedres, vi må få til permanent strøm, en stor hall med tak må ferdigstilles, det må ryddes og dreneres, osv. Nå er det tomt for penger, så nå må vi jobbe hardt for å få inn midler for å komme videre.

Våre Makalauser speidere har et tett samarbeid med Meth Mehira speiderne. De Makalauser jobber for å hjelpe til økonomisk, bl.a. har de allerede fått inn midler slik at Meth Mehira speiderne nå har speiderdrakter. En av gutta som holder å bli helt blind får undervisning i punktskrift ved hjelp av de Makalauser, i tillegg har han fått Karl Anders' gamle punktmaskin til å skrive med. Til jul er kassa for hans undervisning tom, så her må vi også stå på.

Helt fra oppstart av samarbeidet vårt med Sri Lanka har vi hatt kontakt med både speidere fra Sri Lankas speiderforbund og fra YMCA speidere. Gjennom YMCA har vi forpliktet oss til å betale et fast beløp hvert år til en barnehage i Pamunugama hvor de fleste YMCA vennene våre hører til. Barnehagen er et tilbud til de fattigste hvor de i tillegg til et trygt sted å være, får tilstrekkelig mat og får begynnende skoleopplæring. Et flott tiltak som også gir gode frukter til barn som har mye større behov enn et vanlig norske barn.

Så alt i alt er det store behov i Sri Lanka som vi prøver å gjøre noe med. Er det

noen som vil hjelpe oss med det, så er det flere muligheter.

1. Vi produserer fortsatt ved, inntekt fra vedsalg går til disse prosjektene samt til turer og annet for speiderne våre.
2. Vi fortsetter med å ha årlig loppek marked. Innlevering av lopper og kjøp av lopper siste helga i oktober støtter også begge deler. I den sammenhengen har vi et stort behov. VI TRENGER VELDIG TIL STØRRE LAGERPlass, ER DET NOEN SOM KAN HJELPE OSS????
3. Er det noen som kan tenke seg å støtte spesielt et av de 3 samarbeidsprosjektene våre for eksempel nå i forbindelse med jula, så betal inn på Brønnøyspeidernes konto (4534.28.05020) og merk innbetalingen med hvilket prosjekt pengene skal gå til, 1. Leirsted, 2. Meth Mehira, 3. Kindergarten.

Vårt samarbeid med speiderne i Sri Lanka er inspirerende både for oss og dem, vi har mye å lære av hverandre og vi har opp gjennom årene blitt gode venner som sammen ønsker å gi barn og unge muligheter til gjennom speiderarbeid å "utvikle kristen tro, oppdra dem til ansvarsbevissthet, selvstendighet, samfunnsmessig engasjement, mellomfolkelig forståelse og respekt for naturens verdi" slik som det står i formålsparagraf paragrafen vår.

Kirsten Østergård

Ut på langtur med speiding, fred og forståelse som mål

Det er palmer. Det er speiding. Det er mennesker. Det er opplevelser. Det er erfaringer. Det er Sri Lanka. Det er Global Friendship Exchange Program.

Dette skoleåret står Brønnøysund KFUK-KFUM-speidere i spissen for et utvekslingsprogram med fire deltakere fra Norge og Sri Lanka. Tanken bak prosjektet er at ved å ha fire ungdommer fra to ulike land og verdensdeler med tre ulike religioner, språk og kulturer, sammen i et prosjekt, så skal vennskapet, speidingen og forståelsen mellom Norge og Sri Lanka og innad på Sri Lanka utvikles og styrkes. Prosjektet er finansiert gjennom LNU (Landsrådet for norske barne- og ungdomsorganisasjoner) og Fredskorpset (underlagt utenriksdepartementet og jobber med nord-sør- og sør-sør-utveksling).

Blant oss fire deltakerne er det en tamil, en singaleser, en brønnøyværing og en løfoting (som for enkelthets skyld later som hun er brønnøyværing). Fra september til desember skal vi bo og jobbe sammen på Sri Lanka, før vi vender nesa nordover til norsk vinter og vår i Brønnøysund.

Dette prosjektet skiller seg litt ut fra «normal» utveksling, siden vi skal bo og jobbe sammen som et team både på Sri Lanka og i Brønnøysund. Dette gjør at vi begge steder har «en fot innenfor», noe som utvilsomt gjør det lettere å komme i kontakt med lokalbefolkningen og ikke minst forstå seg på kulturen og systemet vi befinner oss i.

Her på Sri Lanka bor vi i en by like utenfor hovedstaden. Miljøet er ganske ulikt Nord-Norge, det er ikke så mye fjell, fjord og frisk luft her. Temperaturer rundt 30 grader, kokosnøtter, overfylte busser som kjører sikk-sakk blant tuk-tuk'er, kuer og løshunder, smilende nabokoner og ikke minst sterk, men god mat.

To dager i uken er vi på Meth Mihira, et dagsenter for psykisk utviklingshemmede som drives av noen dyktige katolske nonner. Der har vi ansvar for speidermøte hver uke og ellers lærer vi barna, eller de lærer oss, ulike håndverksaktiviteter. Bak latter og smil ligger det alltid en historie. Det gjør inntrykk å høre historien til disse barna. Før de ble tatt inn i varmen av søstrene i kirka, satt de gjerne hjemme hele dagen mens samfunnet var vitne til dette med den oppfatning at disse kan ikke bidra med noe særlig uansett. Med omsorg, tål-

modighet og pågangsmot har nonnene på senteret forandret hverdagen til disse barna og deres familier. Når du kommer inn døra på Meth Mihira blir du møtt av barn og unge som smiler med hele kroppen, mens de syr, lager kort, armbånd og bilder som få andre.

Vi er også ledere for en tropp med guttespeidere på en skole i nærheten. Vi er så heldige å få være med denne utrolig herlige gjengen en gang i uka. Her leker og spiller vi og har aktiviteter av ulikt slag. Stemninga og lærelysten er alltid på topp. Mekan til livlig, men

disiplinert gjeng skal du lete lenge etter. Samarbeid, engelsk, ledertrening og «typiske» speideraktiviteter står på programmet her. Det er ingen tvil om at vi som ledere har minst like mye igjen for å være der som det speiderne har. Forhåpentligvis kan vi bidra med å plante noen frø i, som kan spire og gro slik at disse ungdommene kan ende opp som ansvarlige og gode ledere i et land som er i stadig utvikling.

I tillegg til disse faste oppgavene, er vi mye ute og reiser, både for å se og oppleve mest mulig av landet, men også for å besøke ulike steder hvor det drives barne- og ungdomsarbeid. Det er flott å se hvor mye bra arbeid som gjøres rundt omkring her. Vi håper også å få besøkt Jaffna, hjemstedet til tamilen i gruppa. Dette er et område nord på øya hvor tiår med borgerkrig har satt sine spor. Ved å besøke dette området vil vi forhåpentligvis forstå litt mer av den konflikten som i flere tiår har pågått på Sri Lanka.

Når vi etterhvert kommer til Brønnøysund er planen å være aktivt med i

speideren der, både blant barn og unge, men også sammen med De Makalauser. Vi vil også delta i barne- og ungdomsarbeidet i menigheten. Vi gleder oss til å

hilse på dere! Men før den tid, så skal vi utnytte dagene her nede til det fulle.

Simon Slåttøy Andersen

Slekters gang i Brønnøy

DØPTE gutter

12.10. Theo Leander Iversen Haugen
12.10. Erik Børresen
19.10. Emilian Ottesen Olufsen
23.11. Jørgen Iversen

DØPTE jenter

05.10. Ane-Lovise Stefansen
05.10. Elise Sæthre Samuelsen
19.10. Andrea Halsen Øksnes
16.11. Lilly Eide Rasmussenn

EKTEVIEDE

Ingen vielser i perioden

DØDE menn

03.10. Johan Einvik
02.11. Laurits Melvin Paasche
04.11. Anton Seldor Rugås

DØDE kvinner

25.10. Valborg Kristiansen
28.10. Hildur Alsine Bjørnvik
29.10. Gerda Nikola Nøstvik

Halloween med De makalause

Hvert år drar De makalause til speidernes leirsted på Oppsjøen inne i Velfjorden for å feire halloween. Det kan kanskje virke litt rart at en kristen speidergruppe feirer halloween, men egentlig er dette en gammel kristen tradisjon. Halloween kommer fra det engelske All Hallows Eve – Allehelgensaften, som er kirkens markering av at de døde er i Guds omsorgsfulle hender.

Den kommersielle halloween knytter seg derimot til forskjellige hedenske tanker om at hinnen mellom levende og døde på denne natten er spesielt tynn, og at det er om å gjøre å gi de døde det de ber om for at de ikke skal plage oss. Det er fra en slik forestillingsverden skikken om halloween som «trick and treat» (knask og knep) og skumle «plageånd»-masker har vokset frem.

Når vi i De makalause feirer halloween

har også vi med de skumle maskene – djevelen, døden, plageånden og heksen. Kristendommen dekker nemlig ikke over det onde og vonde, men erkjenner at dette virkelig er reelle makter. Men hovedfokuset er Gud og de lyse kreftene – Jesus, Maria og de hellige til alle tider. Jesus har seiret over død og synd. Lyset er sterkere enn mørket.

Halloweenhelgen til De makalause er veldig fin. Vi går tur, tar opp båtene og flytebryggene nede ved Oppsjøvannet, lager gresskarlamper, sylter gresskarinnholdet, og har halloweenskuespill hvor alle spiller hver sin rolle. Håpet vårt er at halloween skal bli en markering for stadig flere i vår by og menighet, men da med fokuset om at livet og lyset er sterkere enn døden og mørket.

Sogneprest Ådne Njå

Tradisjonen tro blir det

Hellig 3 kongersfest

på Kefas 6. januar kl 18.00

Vi går rundt juletreet og får møte de hellige 3 konger og se når de kommer til krybben og Jesusbarnet.

Gerd

Følg med på internett www.bronnoy.kirken.no og www.velfjord.no/kirken

I Vevelstad Kommune finner du
**Handelsstedet Forvik og
 Verdens Nordligste Kaffebrenneri**
 Vi leverer og brenner fersk spesialkaffe,
 og lager gjerne en egen blend for deg,
 eller ditt firma. Ta kontakt for tilbud.

Handelsstedet Forvik

- Anno 1792 -

Kaffebær • Restaurant • Overnatting

Postboks 16, 8976 Vevelstad

Tlf +47 984 84 000 • e-post: amt@avec.as

Facebook: Handelsstedet Forvik AS

VI MOTTAR LOPPER HELE ÅRET.

For avtale om levering/henting,
 ring kontaktperson for Brønnøyspeiderne
 Knut-Ove Lønsetteig: 958 47 458
 Jens Kr. Østergård: 976 67 285

VI SELGER VED: Kr 75,- utkjørt.

*Ellens butikk
 Håndarbeidshuset*

Spesialforretning innen garn og tekstil
 Storgata 30 - MEIERISENTERET - Brønnøysund
www.ellensbutikk.no - Tlf.: 970 05 625
Åpent: kl. 10-17 (15)

Sømnaven 95, 8900 Brønnøysund
 Telefon: 97 72 27 35
 Epost: post@br-el.no

Brønnøysund; libris

www.helgelandlibris.no
 Storgt. 32 - Tlf. 75 01 84 20
 8900 Brønnøysund

Prinfo RØNNES

**- DESIGN
 - REKLAME
 - TRYKK**

**WWW.RONNES.NO
 TLF: 75 17 53 00**

TUNHEIM AUTO

TLF. 975 37 404 Vevelstad
www.tunheimauto.no

Gartneriutsalget AS

Storgt. 34, 8900 Brønnøysund
 Tlf. 75 02 52 50

Blomster til enhver anledning!

Comfort

BRØNNØYSUND RØR AS

Sira Erlends vei 51 - Postboks 233 - 8901 Brønnøysund
 Tlf. 995 20 899 - Fax: 750 21 593
 e-post: bronnoysund@comfort.as

SINUS

Oddvar Maasø AS
 Autorisert Einstallatør

Sømnaven 106
 Tlf. (+47) 75 00 80 00
 Faks: (+47) 75 02 13 00
 Hjemmeside: www.maasoe.no

**Gudstjeneste-
 kunngjøringer**

fra Sør-Helgeland leser du i
torsdagsutgavene
 av Brønnøysund Avis

Tipstelefon: 416 89 000

Brønnøysunds Avis
 for Sør-Helgeland

**Larsens
 Begravelsesbyrå**

Etablert 1947

Tlf. 75 02 37 99

Storgt.

8900 Brønnøysund

**inventum
 Kontor-Forum AS**

Vi gjør gode arbeidsplasser enda bedre

Tlf: 750 23 388 - Fax: 750 23 389 - post@kontorforum.no

Helgelandskraft

Kundesenter
 75 10 00 33

Driftsentralen
 Når feil oppdages, kontakt oss
 på tlf. 75 10 07 51

BYGG Tech
Sivring, Svein Ebbe Nielsen
Sivring, Sighjorn Gladso **AS**
MRIF RÅDGIVENDE INGENIØRER I BYGGETEKNIKK MRIF

APOTEK 1
Vår kunnskap - din trygghet

coop
Sør-Helgeland

Tlf. 75 00 96 00
8900 Brønnøysund

SpareBank 1 Nord-Norge
bank • fond • forsikring • eiendomsmegling

Sanna Brønmo
- hele familiens klesbutikk -
Storgt. 69 - 8900 Brønnøysund - Telefon 750 20 366

G. SØRENSEN A.S
Boks 83 - 8901 Brønnøysund
Tlf. 75 02 00 77 - Fax 75 02 09 15

EURO SKO
BRØNNØYSUND
Havnesenteret - Brønnøysund

MX SPORT
Hele familiens - sport og fritidsbutikk
Tlf. 75 02 49 00
www.mx-sport.brønnoysund.no

FARGERIKE

Strandveien 26
8904 Brønnøysund
www.kulør.no
Tlf. 750 20 377

Her har vi plass til din annonse:
Ta kontakt med:
Gerd Gabrielsen: 75 00 95 50
epost: post@bronnøykirke.no

Kirkeblad for Brønnøy, Velfjord/Tosen og Vevelstad menigheter

Ansvarlig redaktør:
Jens Kristian Østergård

Redaksjonskomite:
Kristina Koskevica
Ådne Njå
Erik Gjengedal

Redaksjonssekretær:
Gerd S. Gabrielsen

Adr: Brønnøy kirkekontor
Menighetsbladets kontonr.
4516 15 66911

Utføring/trykk:
Printo Rønnes, Mosjøen
75 17 53 00

Brønnøy kirkekontor
Storgt 10 - 8900 Brønnøysund
Telefon 75 00 95 50
Fax: 75 00 95 59
Postboks 92,
8901 Brønnøysund
e-post: post@bronnøykirke.no
Vanligvis åpent:
mandag - fredag kl 0900-1500
Ekspedisjonstid
mandag-fredag kl 10.00-12.00
- ellers etter avtale
Brønnøy kirke/ kontor for
organist: tlf 75 02 10 55

Brønnøy sogn:
Adr: Brønnøy kirkekontor
www.bronnoy.kirken.no

Ansatte:
Sogneprest:
Ådne Njå
41 46 42 90
Daglig leder/kirketjener:
Gerd Skille Gabrielsen
Tlf. 75 02 66 76
Organist: Oddmund Schanche
75 02 24 51 / 414 15 413
Diakon: Gry Netland-Ebbesen
Vikar: Sonja Strøm Hansen
Trosopplæringsmedarbeider
Erna Rodahl

Brønnøy menighetsråd.
Leder: Borghild Rodal
Brønnøy menighets givertjeneste
Postboks 92, 8901 Brønnøysund
Bankgiro 8921.09.91477
Brønnøy sogn kirkemusikk
Postboks 92, 8901 Brønnøysund
4516.17.474.52

Velfjord og Tosen sokn
www.velfjord.no/kirken

Sogneprest: Erik Gjengedal
75 02 41 42 / 480 49 501

Organist: Svetoslav Argirov
75 03 73 70 / 994 05 315

Kirketjener: Odd-Arne Flatås
Tlf. 950 57 213

Leder Velfjord menighetsråd:
Gerlinde Denecke

Brønnøy kirkelige fellesråd
(Brønnøy og Velfjord/Tosen sogn)

Adr: Brønnøy kirkekontor

Leder av fellesrådet:
Oddmund Johansen.

Kirkeverge:
Jan Edgar Kristiansen
97 87 46 46

Sør-Helgeland prosti
Adr: Brønnøy kirkekontor
Prost: Sigrður Gudmarsdóttir
Sekretær: Anne-Elise Krokvik

Vevelstad sokn

Adresse: Kirkekontoret,
8976 Vevelstad
Tlf kirkekontoret: 75 03 73 24
Faks kirkekontoret: 75 03 73 34

Sokneprest: Kristina Koskevica
99 22 96 88
E-post: kristina.koskevica@bronnøykirke.no

Kirkeverge: Jan Edgar Kristiansen
Mobil: 97 87 46 46
E-post: jan.kristiansen@bronnøykirke.no

Organist: Svetoslav Argirov
Adresse: Kirkekontoret,
8976 Vevelstad
Tlf privat: 75 03 73 70 -
Mobil: 994 05 315

Kirketjener: Heidi Eivindsen
Mobil: 48 07 83 47

Vevelstad kirkekontor
Tlf: 75 03 73 40

Leder Vevelstad menighetsråd:
Margit Bonå

Felles

Trekløvern

Felles

Gudstjenester i VEVELSTAD menighet

- 24.12.** Vevelstad kirke kl 13.00 Julaftensgudstjeneste
- 26.12.** Vevelstad kirke kl 10.30 Høytidsgudstjeneste
Vevelstad sykehjem kl 12.00 Julegudstjeneste
- 04.01.** Vevelstad kirke kl 18.00 Juletefest
- 18.01.** Vevelstad kirke kl 10.30 Høymesse
- 01.02.** Vevelstad kirke kl 10.30 Høymesse
- 18.02.** Vevelstad kirke kl 18.00 Askeonsdags gudstjeneste
- 01.03.** Vevelstad kirke kl 10.30 Høymesse
- 15.03.** Vevelstad kirke kl 10.30 Høymesse

Gudstjenester i VELFJORD/TØSEN menighet

- 24.12.** Velfjord kirke kl 16.00 Julaftensgudstjeneste,
Velfjord blandakor og Olga Solli
- 26.12.** Velfjord aldershjem kl 16.00 Julegudstjeneste
- 11.01.** Juletefest på Gimle kl 14.00
- 18.01.** Velfjord kirke kl 16.00 Høymesse
- 01.02.** Velfjord kirke kl 16.00 Høymesse
- 15.02.** Velfjord kirke kl 16.00 Høymesse
- 01.03.** Velfjord kirke kl 16.00 Høymesse
- 15.03.** Velfjord kirke kl 16.00 Høymesse

Gudstjenester i BRØNNØY menighet

- 21.12.** Brønnøy kirke kl 11.00 Høymesse
- 24.12.** Trælnes kapell kl 13.00 Julaftensgudstjeneste,
Trælnes mannskor synger
- 24.12.** Brønnøy kirke kl 14.00 Julaftensgudstjeneste,
Kor i Øyan synger
- 24.12.** Brønnøy kirke kl 16.00 Julaftensgudstjeneste,
Brønnøysund mannskor deltar
- 25.12.** Brønnøy kirke kl 11.00 Høytidsgudstjeneste
- 25.12.** Skogmo kapell kl 13.30 Høytidsgudstjeneste,
Kor i lainnvind synger
- 28.12.** Brønnøy kirke kl 11.00 Høymesse
- 30.12.** Brønnøy sykehjems vestibyle kl 17.00
Julegudstjeneste, Brønnøysund mannskor
synger og Elena Ebbesen
- 01.01.** Brønnøy kirke kl 18.00 Høymesse
- 04.01.** Brønnøy kirke kl 11.00 Høymesse
- 11.01.** Brønnøy kirke kl 11.00 Høymesse
- 18.01.** Brønnøy kirke kl 11.00 Høymesse
- 25.01.** Brønnøy kirke kl 11.00 Høymesse
- 01.03.** Brønnøy kirke kl 11.00 Høymesse
- 08.02.** Brønnøy kirke kl 11.00 Høymesse
- 15.02.** Brønnøy kirke kl 11.00 Høymesse
- 22.02.** Brønnøy kirke kl 11.00 Høymesse
- 01.03.** Brønnøy kirke kl 11.00 Høymesse
- 08.03.** Trælnes kapell kl 13.00 Høymesse (ikke gudstjeneste i Brønnøysund)
- 15.03.** Brønnøy kirke kl 11.00 Høymesse
- 22.03.** Brønnøy kirke kl 11.00 Høymesse

**Velkommen
til kirke!**

Det kan bli endringer underveis. Følg med i lokalavisa eller på internett www.bronnoy.kirken.no og www.velfjord.no/kirken